

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 12 0 К 003578 17 Кж 3
Бања Лука, 28.9.2017. године

У ИМЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ!

Врховни суд Републике Српске, у вијећу састављеном од судија др Вељка Икановића, као председника вијећа, Горане Микеш и Даниеле Миловановић, као чланова вијећа, уз судјеловање записничара Софије Рибих, у кривичном предмету против оптуженог Д.М., због кривичног дјела неовлашћена производња и промет опојних дрога из члана 224. став 1. у вези са чланом 25. Кривичног закона Републике Српске, одлучујући о жалби браниоца оптуженог, адвоката В.Д. из Б., изјављеној против пресуде Окружног суда у Бијељини број 12 0 К 003578 16 К од 11.5.2017. године, након одржане сједнице вијећа, којој је присуствовао републички јавни тужилац мр Ненад Врањеш, а у одсуству, уредно обавијештених оптуженог и његовог браниоца, донио је дана 28.9.2017. године,

ПРЕСУДУ

Одбија се, као неоснована, жалба браниоца оптуженог Д.М. и потврђује пресуда Окружног суда у Бијељини број 12 0 К 003578 16 К од 11.5.2017. године.

Образложење

Побијаном пресудом Окружног суда у Бијељини број 12 0 К 003578 16 К од 11.5.2017. године, оглашен је кривим оптужени Д.М., због кривичног дјела неовлашћена производња и промет опојних дрога из члана 224. став 1. у вези са чланом 25. Кривичног закона Републике Српске (у даљем тексту: КЗ РС), те примјеном одредби члана 38. и 39. истог закона, осуђен на казну затвора у трајању од 8 (осам) мјесеци. На основу члана 44. КЗ РС, у изречену казну затвора, урачунато је вријеме проведено у притвору од 28.5.2013. до 28.6.2013. године. На основу члана 99. став 1. у вези са чланом 96. став 2. Закона о кривичном поступку Републике Српске (у даљем тексту: ЗКП РС), оптужени је обавезан да плати трошкове кривичног поступка у износу од 150,00 КМ и паушала у износу од 150,00 КМ.

Против наведене пресуде, жалбу је, благовремено, изјавио бранилац оптуженог, адвокат В.Д. из Б., због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде Кривичног закона и одлуке о кривичној санкцији, са приједлогом да се побијана пресуда преиначи

и оптужени ослободи од оптужбе или преиначи и изрекне блажа кривична санкција од оне коју је изрекао првостепени суд.

Аргументима изнесеним у образложењу жалбе, није указано на било који од облика битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. и 2. ЗКП РС. Оспорава се правилност оцјене доказа, и тиме ваљаност закључка да је оптужени починио кривично дјело за које је оглашен кривим побијаном пресудом, на начин као је то описано у изреци те пресуде. У дијелу одлуке о кривичној санкцији се наводи да, првостепени суд, није дао довољан значај утврђеним олакшавајућим околностима.

Одговор на жалбу, није поднесен.

У сједници вијећа, која је одржана у смислу одредбе члана 318. став 4. ЗКП РС, у одсуству уредно обавјештених оптуженог и његовог браниоца, који је доставио поднесак дана 25.9.2017. године са изјашњењем да остаје код жалбе, републички јавни тужилац је предложио да се жалба браниоца оптуженог одбије, као неоснована, и првостепена пресуда потврди.

Испитујући побијану пресуду у смислу одредбе члана 320. ЗКП РС, одлучено је као у изреци ове пресуде из слједећих разлога:

Жалбеним приговорима се не може оспорити правилност оцјене доказа и тиме правилност чињеничне основе побијане пресуде.

У образложењу побијане пресуде су дати ваљани разлози у оцјени вјеродостојности противријечних исказа свједока Д.Т., Д.Ђ. и И.Ђ., из истраге и са главног претреса, у смислу одредбе члана 304. став 7. истог ЗКП РС. Ти искази су оцијењени појединачно, затим међусобно и у повезаности са исказом оптуженог, са исказом осуђеног Д.Л. (у односу на кога је поступак раздвојен и донесена пресуда на основу споразума о признању кривице), те у повезаности са материјалним доказима прибављених спровођењем посебних истражних радњи надзора и техничког снимања телекомуникација из члана 234. став 2. тачка а) ЗКП РС.

Транскрипти снимљених телефонских разговора између оптуженог и осуђеног Д.Л., свједока И.Ђ. и Ж.Р., у повезаности са исказима свједока Д.Т. и Д.Ђ. из истраге, супротно аргументима из жалбе, потврђују да је оптужени посредовао у извршењу радњи неовлашћеног промета опојних дрога, између осуђеног Л. и крајњих конзументата опојне дроге, на начин како је чињенично описано у изреци побијане пресуде. Коначно, оптужени на главном претресу дана 25.01.2017. године, потврђује реализацију те комуникације („било је тих разговора, ја знам да су ми телефон слушали, ја и Л. смо намјерно причали, јер знамо да нас слушају“), тако да су без основа аргументи из жалбе којима се оспорава правилност утврђења ове одлучне чињенице, са аспекта лица која су у тој комуникацији учествовала.

Слиједом наведеног, правилност оцјене доказа, која је извршена на начин како то захтјева одредба члана 295. став 2. ЗКП РС, не може се оспорити

аргументима из жалбе, па тиме ни правилност чињеничне основе побијане пресуде.

Надаље, у смислу одредбе члана 294. став 1. ЗКП РС, пресуда се може односити само на лице које је оптужено и само на дјело које је предмет оптужбе садржане у потврђеној, односно измјењеној оптужници. У конкретном случају, кривични поступак у односу на оптуженог Д.Л. је раздвојен и осуђен је правоснажном пресудом Окружног суда у Бијељини број 12 0 К 005618 16 К од 24.3.2016. године, тако да опис радње извршења кривичног дјела неовашћена производња и промет опојних дрога из члана 224. став 2. у вези са ставом 1. КЗ РС, садржан у изреци те пресуде, односи се само на осуђеног Д.Л. Чињеница да у том опису нису садржане и помагачке радње оптуженог Д.М., а које су наведене у изреци побијане пресуде, супротно аргументима из жалбе, не доводи у питање законитост побијане пресуде, јер се та пресуда, у смислу цитиране законске одредбе члана 294. став 1. ЗКП РС, односи само на оптуженог М. и његове конкертне радње у извршењу дјела.

Цијенећи наведено, чињенично стање је утврђено потпуно и правилно и на тако утврђено чињенично стање правилно је примјењен Кривични закон. Радње оптуженог, описане у изреци побијане пресуде (тужилац прецизирао оптужницу на главном претресу 13.6.2016. године, у чињеничном опису и правној квалификацији као у изреци побијане пресуде), правилно су квалификоване као кривично дјело неовлашћена производња и промет опојних дрога из члана 224. став 1. у вези са чланом 25. КЗ РС.

Овај суд је испитао правилност и законитост побијане пресуде у одлуци о кривичној санкцији, у вези са аргументима изнесеним у жалби.

У складу са одредбом члана 37. став 1. КЗ РС, и општим правилима о одмјеравању казне, правилно је првостепени суд утврдио све бројне олакшавајуће околности и ваљано их образложио у побијаној пресуди (страна 6. пасус 3.), те исте правилно оцијенио као особито олакшавајуће околности, које, у смислу одредбе члана 38. тачке 1. и 2. КЗ РС, оправдавају ублажавање казне испод границе прописане законом.

За кривично дјело неовлашћена производња и промет опојних дрога из члана 224. став 1. КЗ РС, прописана је казна затвора од 3 (три) до 10 (десет) година, тако да је казна затвора изречена побијаном пресудом у трајању од 8 (осам) мјесеци, ублажена у границама прописаним законом, уз примјену члана 38. тачке 1. и 2. и члана 39. став 1. тачка 2. КЗ РС и представља потребну мјеру казне за остварење сврхе кажњавања из одредбе члана 28. КЗ РС.

За изрицање блаже кривичне санкције, који приједлог је садржан у жалби, по оцјени овог суда, није било основа, обзиром на тежину дјела, са аспекта законом прописане казне и сврхе кажњавања у генералном и специјалном облику, из одредбе члана 28. КЗ РС.

Из наведених разлога и на основу одредбе члана 327. ЗКП РС, одлучено је као у изреци ове пресуде.

Записничар
Софија Рибич

Предсједник вијећа
др Вељко Икановић

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић